

TRIBUNA

BARDEALULUI

Dlui
Szatmár m.

(crsp.)
Hiesiu Victor
NAGYSOMKUT

Editor responsabil:
Prof. Dr. EMIL HAȚIEGANU
Redactor responsabil:
GH. V. GIURGIU

A MAGYARORSZÁGI ROMÁNOK SZÓCSÓVE
ORGAN DE AFIRMARE AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: KOLOZSVÁR, STR. DEÁK FERENC 36.
TELEFON: 17-49 Căsuța postală Nr. 3.

Costul abonamentului: Pentru țărani 15 P;
preoți, învățători, funcționari 25 P anual. —
Abonamentul general 30 P; pentru bănci, insti-
tuții și abonamentele de sprijin 50 P anual. —
Abonamente în străinătate 40 P. anual.

BASARABIA

Cronici și Hrisoave

În vremurile acestea deosebite, soco-
la, că e bine să deschidem cronică stră-
șească, în care Românul găsește înțe-
pciunea sfătoasă de odinioară și îndem-
niri potrivite pentru ceea ce trebuie să fa-
ce. Și găsim în aceste vechi hrisoave, do-
zile netăgăduite, că Basarabia este pă-
rânt românesc, și sfatul să fie apărută la
voce cu sânge așa, cum a apărut Ștefan
la Mare cetatea Chilie în țărâna căreia,
și rana căpătută de Domn în luptă, a
răsunat sângere domnesc, punând ca o pece-
sfântă a drepturilor românești.

În adevăr, iată scrisoarea trimisă de
Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, către
Regele venețian, pentru a-i cere ajutor să
apere Basarabia de cucerirea dușmă.
„Ceeace acum cer, este aceasta. Căci
nu știu sigur, că turcu iarăși va veni îm-
potriva mea în vara aceasta, pentru
că el are două cetăți ale mele. Chilia și Ce-
tatea Albă, care-i sunt foarte cu supă-
răre. Deci într-o vreme vreau să fiu
caută astăzi căci vremea e scurtă și nu
am îngăduie a lua alte măsuri mai întin-
se. Și înălțimea ta te poți gândi, că
aceste două locuri sunt toată Moldova,
și aceste două cetăți sunt un zid pen-
tru țara ungurească și țara leșească.”

„Io Ștefan Voevod.”

Venețienii sunt italieni, adică frați cu
noi, de aceeași viață latină, buni creștini,
amabili ce iubesc buna rânduială și cin-
stea. Ștefan Vodă ținea aci piept păgâni-
lor, ca să apere lumea creștinească.

Vorbind despre Moldova, Mahomed, sul-
tanul Turcilor scria:

„Până când Moldova va stăpâni Chi-
lia și Cetatea Albă... până atunci nu
om birui pe ghiaur.”

Iar Baiazid:

„Chilia e cheie și poartă la toată Ța-
ra Moldovei și a Țării dela Dunăre
Muntenia, iar Cetatea Albă e cheie
și poartă pentru toată Polonia, Tătăria
și Marea Neagră.”

Basarabia a fost un timp și sub stăpâni-
rea rusească, dar rușii au avut împărați
înțelepți, ca Petru cel Mare, care au înțe-
les că Basarabia nu poate fi socotită alt-
fel decât pământ românesc, fiindcă, iată
le pildă ce înțelegere încheie acest împă-
rat, cu Dimitrie Cantemir:

„Nistru hotar să fie Țării Moldovei.”

În Moldova de peste Prut, s'au dat
multe răboaie între ruși și turci, dar pă-
rântul Basarabiei a fost aprig apărător
de moldoveni și a rămas pământ românesc,
și așa cum a fost de totdeauna și așa cum a
fost mitropolitul Bănulescu către Impăra-
tul Rusiei:

„Din cea mai adâncă antichitate, po-
porul moldovenesc, ca pogorător al
vechilor coloniști romani așezați în Da-
cia, s'a cărmuit de legiurile sale auto-
nome, moștenite dela străbunii săi ro-
mani. Mai târziu, Moldova, intrând
sub dependența împăraților bizantini
și otomani din Constantinopol, aceștia
le-au dat ei creștini sau mahomedani, au lă-
sat neatins legiurile, așezămintele și
obiceiurile băștinașe. Divanul Moldovei
și acum are încă manualul de legi, co-
dificat de Justinian, pe lângă care mai
aplică legile și rânduelile pravilnicești
descoperite și date de domnitorii Mol-
dovei.”

În ziua de 27 Martie 1918, Sfatul
Țării a rostit unirea Basarabiei cu Pa-
tria noastră. În numele poporului basa-

Agencia „Domei” anunță:

Anglia va încheia un acord militar cu China în vederea războiului împotriva Japoniei

— In caz de război trupele chineze vor fi comandate
de generalul englez Popham —

TOKIO, 31. (DNB.) Agenția „Domei” află din sursă vrednică de încredere, că în
cel mai scurt timp va fi încheiat un acord militar anglo-chinez. Convenția militară
anglo-chineză va cuprinde următoarele:

1. Singapur va deveni centrul de adunarea materialelor de război necesare pentru
marșul prin Burma.
2. Anglia va înființa baze și fabrici de avioane în Indii, la Singapur și în Burma,
pentru armata din Ciung-King.
3. Toți comercianții chinezi și toate firmele din sudul Chinei vor sprijini conven-
ția militară.
4. În cazul când Anglia va declara război Japoniei, armata chineză va fi pusă
sub comanda generalului englez Popham.

Informația agenției „Domei” mai arată, că englezii vor să asigure în primul rând
drumurile care duc spre Burma și spre China și apoi se pregătesc pentru o acțiune
comună în Extremul Orient.

Puternice formațiuni chineze se află deja în Burma. Din partea Statelor Unite
forțele chineze au fost inspectate zilele acestea de delegatul militar Clagget, care a
fost încredințat cu organizarea ajutorului american. În schimbul ajutorului american,
guvernul din Ciung-King pune la dispoziția Statelor Unite aeroporturi împotriva
Japoniei. (MTL.)

Prelungirea serviciului militar în Statele-Unite

— Comisia militară a Camerei a aprobat proiectul de prelungire —

Comisia militară a Camerei deputa-
ților a aprobat în ședința de Marți
cu 15 voturi contra 7, proiectul de
lege pentru prelungirea duratei servi-
ciului militar. Deputatul M. A. Y.
președintele comisiei și-a exprimat
speranța că proiectul va fi aprobat în

cursul săptămânii viitoare de plenul
Camerei deputaților. Față de aceasta,
deputatul republican Short, a anun-
țat că opoziția va lupta cu toate mij-
loacele posibile împotriva votării pro-
iectului de lege. (MTD)

DISCUȚIILE ÎN JURUL INTERVENȚIEI AMERICANE ÎN RĂZBOI

NEW-YORK, 31. (DNB.) — În legătură cu
recentul discurs rostit de generalul De Gaulle
la Beirut, susținând că Europa are nevoie de
armata americană pentru câștigarea războiului,
ziarul „New-York Worlds” arată, că această
părere a fost exprimată și de mai mulți gene-
rali englezi. Ziarul reamintește discursul rostit
de d. Churchill în Camera Comunelor în care
a afirmat același lucru, adăugând, că Statele-
Unite se apropie de război.

Rezultatele acestor străduințe vor fi cunos-
cute abia mai târziu, spune ziarul. Dacă va
izbucni războiul, el nu va fi exprimarea dorin-
ței poporului american. Minoritatea acelor
din America de Nord care au luat atitudine
în favoarea intervenției în război, nu crește,
ci dimpotrivă scade, sub impresia evoluției si-
tuației.

Ziarul „Chicago Daily Tribune” scrie în
același sens și constată, că nici o autoritate
competentă n'a făcut încă declarații lămuri-
toare, din care să rezulte ce pericole amenință
Statele-Unite. Poate că secretul militar se as-
cunde în faptul, că însuși președintele Roose-

velt ar avea intenția să înceapă un atac. În
cazul dacă Statele-Unite ar fi amenințate de
vre-o agresiune, poporul american este în
drept să pretindă, că această intențiune agresivă
să i se aducă la cunoștință pe față. (MTI.)

Conflict între mareșalul Petain și amiralul Darlan?

Generalul Du Laure a fost seos din
cadrele armatei pentru sentimente
degauliste

VICHY, 31. — Se anunță că divergențele
între mareșalul Pétain și amiralul Darlan s'au
aggravat. Amiralul Darlan a ordonat zilele ace-
stea eliminarea generalului Du Laure din sân-
ul armatei pentru faptul, că generalul și-a
exprimat simpatiile față de generalul De
Gaulle.

VICHY, 31. — D. Pucheu noul ministru de
interne al Franței a concediat numeroși func-
ționari superiori, în cadrul acțiunii de purifi-
care a vieții administrative.

rabean, Sfatul Țării declară, că Basa-
rabia „în hotarele sale dintre Prut, Ni-
stru, Dunăre și Marea Neagră și vechi-
le granițe cu Austria, ruptă de Rusia,
acum o sută și mai bine de ani din tru-
pul vechei Moldove, în puterea dreptu-
lui istoric și a dreptului de neam, pe
baza principiului ca noroadele singure
să-și hotărăască soarta lor de azi îna-

inte pentru todeauna se unește cu ma-
ma sa România.”

Dealungul veacurilor a curs sângele ro-
mânesc, la Hotin și Tighina, la Cetatea
albă și Chilia, pentru apărarea acestui pă-
mânt.

E moșie românească, cum dovadă fac
cronicile și toate luptele din cetățile și de
pe plaiurile basarabene.

NOTE

Biserica creștină în Rusia Sovietică

Furia revoluției bolșevice s'a manifestat
cu toată puterea împotriva Bisericii orto-
doxe din Rusia, care a fost supusă la cea
mai groaznică teroare din câte a cunoscut
istoria. Patriarhul Rusiei, mitropolitul
Tychon, a murit în închisoare la 7 Aprilie
1927, urmașul lui mitropolitul Petre, a
fost trimis în exil, de unde nu s'a mai în-
tors. În frunța Bisericii ortodoxe a fost
așezat apoi mitropolitul Serghie, cunoscut
în urma relațiilor de prietenie ce le avea
cu demnitarilor comuniști. Mitropolitul We-
denski, care era șeful „Bisericii Vii”, care
funcționase și în timpul patriarhului
Tychon, a fost executat și el în luna De-
cembrie a anului 1938. Nenumărat este nu-
mărul preoților, cari au împărțit moartea
arhiepiscopilor lor.

Bisericile, catolică și protestantă, n'au
suferit nici ele mai puțin depe urma te-
roarei comuniste. Bisericile au fost închi-
se, iar preoții au fost executați sau arun-
cați în închisoare. Sfântul Părinte dela
Roma, care s'a ridicat prin Enciclica „Di-
vini Redemptoris...” împotriva ororilor
bolșevice, a fost insultat în mod grosolan
de presa comunistă, care l'a considerat
agent al capitalismului.

„Prater”

nume cu rezonanțe din vremurile de
pace de demult, locul de petrecere
și veselie al Vienei imperiale de altă
dată, își serbează în plin război a
175-a aniversare, dela inaugurare.
Mai de mult această câmpie — pro-
babil și-l trage dela latinescul „pra-
tum”, ce înseamnă câmp — era tere-
nului de vânatoare al împăraților
Austriei. Pentru prima dată a fost
luat în stăpânire dela mai mulți pro-
prietari, de împăratul Maximilian al
II-lea în 1560.

În 1766 împăratul Iosif al II-lea
i-a schimbat destinația și făcu din Pra-
ter locul de recreație al vienezilor.
Tot atunci se permise mai multor an-
treprenori să deschidă aci pe timpul
verii, restaurante, cofetării și alte
locuri de distracție.

Așa a devenit Prater-ul centrul de
viață și de distracție, al Vienei. Poeții
l'au cântat în versuri, iar muzicanții
i-au dedicat cântece, melodiile căro-
ra au ajuns celebre.

Războiul și natalitatea

Sunt interesante datele, pe cari le pu-
blică buletinul Oficiului Statistic German:
„Wirtschaft und Statistic”, asupra mișcării
populației din Germania în cursul războiului.
Situția creată de starea de război și-a
arătat în mod izbitor efectul asupra nata-
lității, numărul copiilor născuți scăzând în
mod vertiginos. Până când raportul noui-
lor născuți la 1000 de locuitori era în Ger-
mania în anul 1939 de 22,8, în primul tri-
mestru al anului 1940 a scăzut la 17,2. Cu
toate acestea cifra natalității scăzute din
timp de război, este mai mare în Germa-
nia, decât cifra normală a natalității din
vremuri normale din Franța și Anglia.

În timp ce în Reich natalitatea a scă-
zut simțitor în cursul anilor de război, în
teritoriile ocupate cifra natalității s'a
menținut și pe mai departe. În Protectora-
tul Boemiei în primul trimestru al anului
1941 cifra natalității a fost de 17,2 la
1000 de locuitori, față de 17,0 din primul
trimestru al anului 1940.

GRAI ȘI SUFLET ROMÂNESC

CALENDAR

VINERI, 1 AUGUST 1941

RĂSĂRITEAN: Inch. Sf. Cruci

APUSEAN: Cat. Sf. Petru

SOARELE răsare: 5.36

apune: 20.35

Cum a fost botezată luna August

In anul 730 al Romei, cu 24 de ani înainte de nașterea lui Hristos, Senatul roman, a hotărât ca luna *Sextilis* (a șasea începând de la Martie) să fie numită *Augustus* pentru pomenirea și proslăvirea Impăratului Augustus care a săvârșit mari fapte și a adus mari servicii poporului roman.

Poporul îi mai zice acestei luni „Măsălar“, „Gustar“ și „Săcerar“, numită așa fiindcă în unele locuri în această lună se seceră holdele în partea dinspre munte.

La strămoșii noștri, la Romani, această lună era închinată zeiței *Ceres* care era zeița grâului și a secerișului.

In poezia noastră populară se spune:

*„In August este teerişul
Și la grai abisverisului
Aleurgă pretutindeni gloate,
Unii la vie, alții la crîsmuri.
De muncă oboșiți, ei biet n'au răstimpuri!
Numai lineșii asigură.
Du-te leneșule, și strânge
Și la iarnă nu mai plânge.
Ajută pe alții împacă
Și fie parte să-ți faci!“*

Astrologie

In această lună soarele intră în constelația sau zodia *Fecioarei*, unul din cele mai bune semne ale Zodiacului: bunătate, sânceritate, muncă:

Femeile născute în August sunt frumoase, sfioase, modeste, blânde și binevoitoare, adeseori susceptibile. Se mărită de timpuriu, au copii frumoși, sunt mame devotate, gospodare econoame și curate. Pozitive, practice, muncitoare, ele iubesc calmul și liniștea. Inzestrate cu o inimă excelentă, cu o inteligență ponderată, statornice și sincere, cucernice și caste, ele sunt supuse melancoliei și n'au totdeauna fericirea pe care o merită frumoasele lor însușiri și bunelile lor sentimente.

Bărbații născuți în August sunt, în general, bine făcuți; sinceritatea e întipărită pe fața lor; le place ceea ce e frumos și strălucitor; judecata lor e judicioasă; de obicei veseli, ei sunt spirituali, glumeți și ironici. Temperamentul lor e iubitor și pasionat, cu oarecare sfiială.

Impresii literare

Au gândit alții pentru tine, — tu ce ți-ai mai trudi bieții creeri? Ce să mai apuci pe anevoioasa cale, pentru ca după lungi rătăciri, să ajungi la ținta cucerită de alții, de atâta vreme? Nu vezi școala, cartea, ți le dă de-a gata toate: formule de viață, formule de gândire și până și simțirea ți-o reglementează școala cu formulele ei.

Dar ieși din școală și ajungi la larg. Și în largul acesta haotic, îți trebuie un echilibru. Acest echilibru îl ai în tine, în felul cum vei ști să-ți legi soarta ta de a altuia și cum vei pătrunde în sufletul celui de aproape. Dar tu, ca toți cei slabi, nu cauți echilibrul în tine; tu recurgi la formulă. Și în loc de a privi viața în față cu ochii tăi; în loc de a scruta pe de aproape prin prisma simțirilor tale, le judeci toate cu mintea altuia...

Printre cei întâlniți iată câțiva poeți. Copii ai artei, ei sunt oameni liberi, ca păsările cerului și ca bibliicii crini ai pământului. Ca să-i pătrunzi, trebuie să te înalți cu simțirea până la dânsii, să știi primi cu ochiul armonia culorilor și cu sufletul melodia cerească. De-i tânăr, să te avâți cu visu-i dintâi și de-i bătrân să te cobori, pe scara amintirilor spre trecutu-i mocrnit. (Il. Chendi)

Au apărut și se află de vânzare la toți chioșcarii și depozitarii:

Nr. 1. **De pe Mureș și Câmpie — hore și chiuituri.** 30 fileri.

Nr. 2. **Iosif Vulcan — 100 de ani dela nașterea lui — de Preot Ion Georgescu.** 20 fileri.

Nr. 3. **Doine și Balade — Obiceiuri de nuntă.** Culegeri de folklor de pe Mureș și Câmpie. 20 fileri.

Plac femeilor. Sunt făcuți pentru viața casnică, egoismul lor familial îi face să fie devotați numai față de ai lor. Deși sunt discreți, sfioși și politicoși, au un caracter foarte susceptibil. Sunt vrăjmașii vicleniilor și fățarnicilor și se lasă să fie ușor păcăliți. Muncitori, răbdători și încăpăținați, prudenți și practici, de o îndrăzneală și inițiativă mijlocie, ei sunt sortiți totuși să isbutească în viață.

Pentru viitorul an școlar

aflăm că se vor deschide școli confesionale românești. Arhierei noștri, de amândouă sîunile — româno-unită și româno-ortodoxă — cari sunt conducătorii de drept ai cultului învățământului pentru credincioșii pe care-i păstoresc, au făcut demersurile și formulările către Inaltul Guvern al Țării pentru deschiderea școlilor românești. Principial, este aprobat. Urmează să se stabilească pe plan practic numărul, felul și modul de funcționare al acestor școli. Toate eparhiile urmează să aibă școli primare și secundare. În școli despre felul școlilor și localităților unde vor funcționa vom publica îndată o primă dela cei în drept.

Din lumea mărunților,
Visul meu crește-te,
Să 'ntreci ale munților
Creștete.

Și zărilor crainice,
Veșnic supune-te,
Cu cele mai trainice
Sunete.

Avântul furtunelor,
Geamă și strămbă-te,
Tu zvârle genunelor
Zâmbete.

Și liber spre strugurii
Cerulei cheamă-te,
Scoțând din toți mugurii
Freamăte. (George Lesnea)

Aquarelă nocturnă

Lună, cu cercei de stele și azururi,
Te-ai jucat azi-noapte'n frunze și petale.
Întâlnitu-te-ai cu licurici de-argint în cale,
Și-ai adus comoara străveziilor contururi.

Mielușei gândului, sburdau spre-a ta lumină,
Pășcând iarba basmelor din vânt.
Au lins botul tău de nea, ce-i sfânt,
Cuibărindu-se sub aripe de lună plină.

Pe drumul presărat cu crini și violete,
Se pleacă două frunți senine 'n noapte.
Isoare de cuvinte alunecă în șoapte,
Și dragostea se leagă, ca florile 'n buchete.

VICTOR ILIE

Casa blestemată

Dimineața crăpase un ochiu mic de lumină. Poate că era încă noapte, dar undeva începuse să ciripească a păsărică, apoi altele și încurând copacii se umplură de ciripitul fructelor acestora, vii — și atunci zorii se văzură nevoiți să apară. Dacă întârziaseră era pentrucă satul se afla pitit în groapa dealurilor și greu de găsit. Undeva, într-o curte mică și săracă, într'un măr sucit și fără rod, un cocșă a dat bună dimineața, satului și apoi totul se deșteptă în hărmălaia câinilor de pretutindeni. Curând scârțâitul carelor cu oameni cari plecau la muncă, mări șgomotul.

— Cum o fi dormit „zgriptoroaica“? se întrebau sătenii, pe când treceau pe lângă casa mică din capul satului în care locuia o bătrână vrăjitoare.

— Mare lucru că nu s'o sculat până amu, că în tătă demineața să scula cu noapte și își ațuța focul pă vatră 'n tindă: — zise Juănu Floarii, care mărgea cu carul după fân.

Femeile ieșite în poartă, făcând cruci dese și înfruntându-și teama, cercetau casa și curtea s'o zărească pe vrăjitoare. Dar aceasta nu se arăta. Pe fereastra mică închisă, strălucia, oglindindu-se, soarele care răsărise.

Tot satul era în fierbere și fiecare om ar fi vrut să știe ce se întâmplase cu bătrâna vrăjitoare, dar nimeni nu avea curajul să meargă și să se uite în casa ei. Femei și bărbați adunați în fața căruciei, discutau cu aprindere, stăpâniți de teama care i se citea în figurile arse de soare.

Dintre toți se află mai curajos Mitru, un slugă prostănac, care zise crășmarului: „Dacă îmi dai un deți de pălincă de bucate, mă duc până la ie în casă.“ Crășmarul, — care era tare curios să afle taina, nu a mai așteptat alte rugări, ci a măsurat pălincă lui Mitru, care o bău în grabă și plecă. A deschis leasa de nuiele dela ocol, care era rezemată cu'n par, și ajungând la fereastră s'a uitat înlăuntru lung. Toate privirile îl urmăreau, l-au văzut clătânându-se pe picioare și pe urmă a luat-o la fugă peste câmp.

In timpul acesta în capul uliței se iviră autoritățile cari se duceau la cercetare. Deschizând ușa dela casa bătrânei au găsit-o moartă întinsă pe fața căsi. Înțepenise cu ochii sticloși și ficși, cu brațele dealungul corpului și cu pumnii strânși. Afară în uliță oamenii se strânsă curioși.

Doctorul spuse că nu se vede nici un semn de violență și bătrâna și-a dat sufletul cu bună lege, speriată de cine știe ce visuri urâte.

— Așa să fie? — zise cineva neîncrezător.

O femeie mai bătrână care avea obiceiul să stea de vorbă cu „zgriptoroaica“, — cum o numea tot satul — spuse făcându-și cruce:

— Nu v-am spus eu că necuratul o să-i mănecă capul?

— D'apoi cum, răspunse un sătean; numai diavolul a luat-o cu el. Apoi cu un aer misterios: într-o seară, am văzut o umbră neagră la fereastră, care îi făcea semn — și baba blestema. „Nu vreau, nu

vreau.“

— N'a vrut de bună voie, a strâns-o de gât; spuse altă femeie care își ținea gânditoare palma la gură.

Până târziu, oamenii, nemulțumiți cu explicația dată de autorități, comentară întâmplarea aceasta, care scoasese satul din tăcerea cuibărită între dealuri.

La drept vorbind, moartea bătrânei nu părea așa de simplă. „Zgriptoroaica“, era o femeie cunoscută ca mare vrăjitoare.

Pe vremuri, ea a fost cea dintâi față a satului, dar n'a avut noroc de bărbat. Părinții ei au măritat-o după Ioan, un fecior de gazdă, dar care a fost un mare bețiv. Toată ziua o petrecea la cărciumă, iar acasă nu venea numai ca să-o înjure și să se culce. Se făcuse și bătaș, adeseori a spart capul altor tovarăși de beție și se alegea și el cu capul spart.

O nevastă cu bărbat, Ileana Păduraru-lui, îl prinse în lanțurile ei; deacum toți banii dela casă se duceau la cărciumă și la „Ileana cea frumoasă“.

Intr-o zi pe la apusul soarelui cărciuma era plină de oameni, iar între ei și Ioan, care golise până atunci vre-o trei „jumătăți“.

Dupăce se inserase, veni și „Păduraru-lui“, bărbatul Ileanei, toate privirile se îndreptară spre el. Toți știau că Păduraru-lui bănuiește pe nevasta sa și erau nerăbdători să vadă: cu ce ochi o să privească pe Ioan.

La început s'a prefăcut că nu-l vede. Abia când cerea câte-o „jumătate“ îl privea pe furis.

Ca și alte beții și cea din seara aceea se terminară cu bătaie. Oamenii își aduc

aminte, că s'a făcut gălăgie mare, că văzut în mâna Păduraru-lui sclipirea cuțit și în urmă, pe Ioan scaldat în lac de sânge.

Rămășă văduvă săracă s'o apucă vrăjitorie, țaranii recurgeau la ea să facă farmece, aducătoare de noroc. povesteau chiar lucruri fantastice dela ea. O femeie se jura pe cruce că i-a bărbatul înapoi, — care se încurcaseră brațele unei „muieri“ dela oraș — ce i l-a arătat într'un ciob de oglă, cum benchetuia cu cealaltă. Asta pe muri, pentrucă de câțiva ani încoace, meni nu mai îndrăznea să-i calce pe mai cu seamă de când blestemase pe sile din deal, „să-l ardă focul“, fapt ce s'a și întâmplat, arzând în șura cu

Au trecut anii. Casa blestemată, din lipsă de moștenitori devenise proprietate comunei, năpădită de buruieni în cari o acopereau abia se mai zăreau, înșfârșit vândută unui păcurar sărac în sat din alte părți, pentrucă din sat meni nu îndrăznea s'o cumpere.

Ușa închisă de atâta vreme fură depenită. În odaia bătrânei vrăjitoare, pașgenii țesură vâluri îngroșate de praful, se scuturară ca un covor, rupându-se, și ușa fu deschisă. Un cărbuș mort și știe de când, înțepenise cu picioarele sus pe lăița de brad.

Casa blestemată își păstră pe mai parte numele dar fără să se întâmple mic. Se pare că blestemul își perduse puterea.

IONEL BULBOA